

ဇေယန

(ရာမည)

အောင်မြင်စွာနှင့်

သစ်စုန်းအတိုက်

အောင်မြတ်သာနှင့် သစ်စုန်းအတိုက်

လမိုက်ည ဖြစ်တဲ့ အတွက် တောဇလပ်ရွာလေး တစ်ခုလုံး အမှောင်ချထားသလို ဖြစ်နေတဲ့ အချိန် ရွာအလယ် ကင်းတဲလေး မှာ တော့ ဖယောင်းတိုင် မီးအလင်းရောင် မှိန်ပျပျလေးကို မြင်လိုက်ရတယ်။

ဝါဆို ဖယောင်းတိုင်ရဲ့ အလင်းရောင်ကြောင့် ကင်းတဲတစ်ခုလုံး ကောင်းမွန်စွာ မြင်နေသလို ကင်းတဲ အတွင်းမှာ တော့ တောအရက်သုံးလုံး၊ ပဲခြမ်းသုပ်ပန်းကန်နဲ့ ဆက်ရက်မင်း စည်းစိမ်ခံနေကြတဲ့ သူတွေလည်း ရှိနေခဲ့တယ်။

"အေ့ ငထွန်း အမြည်း ကုန်တော့မယ် မင်းအိမ်မှာ ဘာကျန်သေးလဲ"

"အရက်က ကျန်သေးတယ် အမြည်းက ကုန်တော့မယ် မင်းတို့ ဟာက အရက်သမား မပီသလိုက်တာ"

"ခွေးမသား စောက်စကားက ရှည်နေတယ် အမြည်းရှိရင် သွားယူပေးဦး"

"အိမ်မှာ တော့ မနက်က ကျန်တဲ့ ခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်ပဲ ရှိတယ် မင်းတို့ စားမလား"

"အကုန်ယူခဲ့ကွာ ငါတို့ က ရေဆိုသဘော ကုန်းဆို ခုတင်ပဲရှောင်တာ ဟဲဟဲ"

"အဲဒါဆို ခဏစောင့် မင်း တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ပါ့မလား"

"သာဂေါင်ပါကွ ဘာလို့ မဖြစ်ရမှာ လဲ သွားစရာရှိ သွားကွာ"

ငထွန်းလည်း ကင်းတဲပေါ်ကနေ ယိုင်တိယိုင်တိုင် ဆင်းပြီး အိမ်
ဘက်ကို ထွက်သွား လိုက်တယ်။

ငထွန်း ထွက်သွားပြီး နောက်ပိုင်း သာဂေါင်တစ်ယောက် လက်ကျန်
အရက်လေးကို မျှဉ်းပြီး သောက်နေတုန်း

"ရွတ် ရွတ် ရွတ်" ဆိုတဲ့ အသံကြောင့် ကင်းတဲ ပတ်လည်ကို ခေါင်း
လည်ပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။

"ဘယ်ကောင်လဲကွ အေ့ ငါ့ကို ခြောက်လို့ ကြောက်မယ်များ ထင်နေ
လား သာဂေါင်က သွေးမကြောင်ဘူး အေ့"

မူးမူးနဲ့ အော်ပြောလိုက်ပြီး အရက်ခွက်ကို တစ်ကျိုက်တည်း မော့ချ
လိုက်တယ်။ အရက်အရှိန်ကြောင့် သာဂေါင်ခေါင်းတွေ ချာချာလည်
အောင် မူးနေတဲ့ အချိန် ကင်းတဲဘေးကနေ ရှည်မျောမျော အရာတစ်ခု
က သာဂေါင်လည်ပင်းဆီကို ဝင်လာခဲ့တယ်။
